

- **TEMA**

Tirant lo Blanc, un cavaller, narra les seves conquestes, batalles i la seva vida privada.

- **TRAMA**

La trama del llibre Tirant lo Blanc segueix un model lineal, es a dir, introducció, nu i desenllaç.

Comença quan Tirant arribà a l'illa de Sicília. Allí, l'Emperador de Constantinoble demana ajuda al Tirant. A partir d'aquest moment comencen a aparèixer nombroses aventures.

- **EL NARRADOR**

El narrador es omniscient, escrit en tercera persona del singular. On Joanot Martorell reflexa clarament la vida i els costums de la noblesa valenciana del segle XV.

- **DESTINATARI**

És, una obra clau de la nostra literatura, i els lectors actual, amb aquesta versió preparada per Francesc Machirant, tenen l'oportunitat de fer un primer tast deliciós que els acostarà a la novel·la de Joanot Martorell.

- **L'AMBIENTACIÓ**

S'ha centrat únicament en la part grega del Tirant lo Blanc, és a dir, des que Tirant arriba a l'Imperi Grec, fins al naufragi enfront de les costes africanes.

6- ELS PERSONATGES

– Personatge principal: TIRANT LO BLANC

– Personatges secundaris: – REI DE SICÍLIA

- BENAFRIA
- BRANDIS
- BURGENÇA
- CAPACI
- CARLO DE MALATESTA
- CAVALLER DE SANT JORDI
- CIPRÉS DE PATERNÓ
- COMTE D'ÀFRICA
- COMTE PLEGAMANS
- D'ÀGER
- D'AIGÜES VIVES
- D'ARENA
- DIAFEBUS
- DUC DE BABILÒNIA
- DUC DE CASÀNDRIA
- DUC DE DEPERSES
- DUC DE MACEDÒNIA
- DUC DE MONTSANT
- DUC DE PERA

- DUC DE SINÒPDI
- DUC MESSINE
- EMPERADOR DE GRÈCIA
- ESTEFANIA
- FELIP, REI DE SICÍLIA
- GRAN CONESTABLE
- GRAN TURC
- GUAST
- HIPÒLIT I PÍRIMUS
- INFANTA DE SICÍLIA
- JACOBO DE VINTIMILLE
- L'EMPERADOR GUSTANTINOBLE
- MARQUÉS DE PEIXCARA
- MARQUÉS DE SANT MARC DE VENÈCIA
- MARTNEGRE
- MESTRE DE REDES
- MINERS DE FRANÇA
- PLAERDEMAVIDA
- PLEGA MANS
- PROTA
- REI D'EGIPTE
- REI DE CAPADÒCIA
- REI DE TROIA
- REINA DE SICÍLIA
- RICARD
- SENYOR D'AFRAMUNT
- SENYOR DE PANTANA
- SENYOR/A MALVEÍ I FILL
- SOLDÀ
- VIUDA REPOSADA

– Personatges corals: CONCELL DE SICÍLIA, CAVALLERS DE TIRANT, DOS MIL HOMES, CONSELL MORO.

• **L'ARGUMENT**

CAPÍTOL 1: Tirant s'enamora de Carmesina.

Als vuit dies Tirant arribà a l'illa de Sicília. El Rei va rebre una carta de l'Emperador de Constantinoble en la que li demanava que anés a ajudar-lo perquè els moros volien conquerir les seves terres i el seu fill era mort ja no podia ajudar-lo. Tirant anà a Àfrica i allí l'Emperador el va designar Capità Major. Quan arribà, va fer reverència a ell i a la Infanta. Tirant al seu confessor li digué que estava enamorat de la Infanta.

CAPÍTOL 2: La declaració amorosa de Tirant.

Dues setmanes després, les naus de l'Emperador van arribar carregades de gent, forment i cavalls que Tirant repartí entre els seus cavallers.

Tirant i la Infanta es citaren dues vegades: a la primera ella li recomanà com deuria arribar bé de les batalles; i a la segona ell li va declarar el seu amor. Tirant li donà un espill i li explicà que quan ella es begués a l'espill en realitat estaria mirant a la dona que ells estimava.

La Princesa va ser alterada per la viuda però es posà millor quan Diafebus parlà amb ella. Al dia següent Diafebus parlà amb la princesa per recomanar-li que anés a parlar amb el Tirant.

CAPÍTOL 3: El setge de la ciutat.

L'Emperador reuní a tot el consell, fins i tot a l'Ambaixador. Ell li demanà a Tirant que anés a combatre contra els moros. I reuniren a un gran nombre de cavallers.

Però, la princesa abans de partir li donà la seva camisa i ell se la posà. També, abans de partir, tres d'ells, Tirant, Diafebus i Ricard lluitaren però cap va ser malferit.

CAPÍTOL 4: L'alliberament de la ciutat.

Quan aplegaren plantaren les tendes a un prat. Els més importants, ducs, marquesos i comtes soparen amb Tirant. Després enviaren als dos mil homes a fer la guàrdia. Intentaren entrar a la fortalesa però van ser descoberts pels moros.

Tirant se'n adonà que hi havia espies i manà a set dels seus homes que anaren a per ells; feren presoners a tres d'ells i al altre el mataren.

Al dia següent feriren al Gran Turc.

El duc de Macedònia begué que el campament moro hi era vuit així que va decidir saquejar-lo.

Més tard, Tirant i els seus soldats anaren cap a Miralpeix, on hi havia turcs, però es van enterar de que ells anaven i de seguida fugiren.

CAPÍTOL 5: La deliberació del Consell dels moros.

Els turcs havien perdut dos vegades per culpa del Tirant. El consell dels moros es reuniren per veure la manera de derrotar a Tirant i decidiren que el rei d'Egipte el matés.

El Rei anà a veure al Tirant i quan tornà digué als demás que el desafiaria i si moria el deurien disparar amb fletxes fins matar-lo.

Els moros van fer presoner a un servidor cristià del Soldà i el canviaren de religió. El cristià volia seguir sent-ho i s'escapà per que el tornaren a convertir al cristianisme. Allí ell contà tot el que els moros li havien fet i el nomenaren Ciprés de Paternó. Mentrestant seguí fent-se passar per moro. Era una mena d'espia perquè hi era amb els moros i després anava a contar-ho tot als cristians.

CAPÍTOL 6: El desafiament del rei d'Egipte.

El rei d'Egipte manà cridar a Tirant mitjan una carta, en la que li deia que anava a matar-lo. Tirant li respongué amb un altra carta dient-li que acceptava la batalla. Ell s'ho contà al gran Soldà. I el duc de Macedònia envejós i va intentar posar a tothom en contra de Tirant i digué que va fer un pacte amb els moros per matar-lo.

CAPÍTOL 7: La gran batalla.

Arribaren i acamparen al vall Espinosa l'Emperador i la Princesa. El Sr. Malveí invità a l'emperador i a la princesa per quedar-se al seu castell. Tirant no va dir a ningú que ells havien arribat. Ell demanà a Diafebus i als demás que es quedaren al campament enemic.

Quan arribà el moment de la batalla contra els moros, els cristians feren com si anaren a fugir, aleshores els moros es van desarmar i anaren contra ells, aquestos es pararen i es posaren tots a lluitar. Tirant va ser ferit pel rei d'Egipte però a aquest també el feriren. El Tirant va guanyar la batalla.

CAPÍTOL 8: La celebració de la victòria.

Arribaren a territori del rei d'Egipte.

Al castell de Malveí, Estefania envià a buscar a Diafebus. Ell i Tirant anaren per veure el que volia. Allí es va celebrar una festa on van nomenar comte a Diafebus, ara era el Gran Conestable.

Per la nit, la princesa, Tirant, Diafebus i Estefania quedaren. Tothom dormia, menys Plaerdemavida que era desperta i els begué.

Estefania es posà malalta.

CAPÍTOL 9: El somni de Plaerdemavida

Ella li contà a Estefania lo que havia vist per la nit com si fos un somni, ella pensava que ho era. Pel matí, l'Emperador i els seus se'n anaren d'allí. Tirant assetja les naus dels turcs aprofitant que no hi eren.

CAPÍTOL 10: La lluita de les naus.

Tirant preparà un consell per veure com podien batre als turcs. Quan aquest tornà al campament es trobà amb la mort de molts dels seus soldats. Va reunir a més soldats i més naus i es feren a la mar. Al mig la mar, passaren diverses coses: ell es va fer amb naus turqueses i va fer presoners al rei de la sobirana Índia i al Gran Caramany. Després se'n tornaren a Constantinoble.

CAPÍTOL 11: La treva.

Al emperador li proposaren tres coses: una treva de tres mesos, un rescat pel Gran Caramany i pel rei de la sobirana Índia, i el més important, el casament de la Princesa amb el Gran Soldà. L'Emperador només acceptà la primera cosa i ho celebraren. Una vegada que tot va acabar, Tirant va anar a veure a la Princesa, i casi es descobert per l'Emperador i l'Emperadriu.

CAPÍTOL 12: Els amors secrets.

Tirant acceptà la proposta de gitar-se amb la princesa que li va fer Plaerdemavida. Mentre la Princesa era dormint, ell i ella es van posar al seu costat i començaren a tocar-la. Ella començà a cridar. Tothom que hi era a palau es va despertar pels crits que hi havia. Tirant tingué que escapar. S'escapà pel terrat i com va caure mal es va trencar una cama i el va arregar Hipòlit. Al final, tothom pensava que els crits havien segut perquè a l'habitació de la Princesa hi havia una rata.

CAPÍTOL 13: La maldat de la Viuda Reposada

La viuda com que no podia veure a Tirant, arreglà les coses per a dir-li que a la princesa li agradava un esclau. La viuda posà en pràctica aquest pla: va fer una màscara imitant a l'esclau i va fer creure als demés que era un joc que deuriem seguir.

Tirant quan ho va veure s'ho cregué tot, i la viuda Reposada se'n va eixir amb la seva.

CAPÍTOL 14: El naufragi.

Quan ja es disposaren a partir per mar, la princesa i Plaerdemavida anaren corrent a parlar amb ell. Plaerdemavida li explicà la mentida que li havia dit la Viuda Reposada sobre el joc que calgué que seguiren. La viuda Reposada va ser descoberta de la seva maldat. Plaerdemavida no va poder baixar de la galera perquè la mar era molt brava i poc a poc aquesta començà a enfonsar-se. Arribaren fins la costa d'Àfrica. Plaerdemavida es recollida per un vell moro, mentre que Tirant cau en poder d'un alt funcionari del rei de Tremicén. Al temps, Tirant torna a l'Imperi Grec, i es casa amb la Princesa Carmesina. La novel·la acaba a Constantinoble amb la mort de l'heroi, després d'haver aconseguit el títol d'Emperador de l'Imperi Grec.

• **OPINIÓ PERSONAL ARGUMENTADA**

El llibre del Tirant lo Blanc, escrit per Joanot Martorell és bastant amè si es té en conte que està dividit en molts capítols de poc contingut, que cadascun conta poc a poc i detalladament el que va passant al voltant de la història.

És bastant interessant, tot i que no m'haguera plantejat haver-lo llegit si no es per que mel obliguen llegir. He comprovat que la literatura valenciana és també molt bona. I contant amb que no m'agraden gens les obres de cavallers o cavalleresques aquesta m'ha agradat, és interessant.

El llibre és bastant creïble, ja que Tirant no es posa com el típic heroi de conte, sinó com un guerrer ideal humà que lluita i es fa malbé com qualsevol altre humà.

El nivell de llenguatge, al principi hem pareixia una mica difícil, però, poc a poc, mentre anava llegint vaig anar entenent-lo sense que calgués mirar cada dos per tres el glossari que apareix al final del llibre. Pel que he pogut veure fins ara, es que al principi sempre hem costa habitar-me al tipus de llenguatge, i com cada volta m'interessa més la literatura catalana, vaig llegint pel meu conte altres llibres. Gràcies a açò poc a poc vaig acostumant-me.